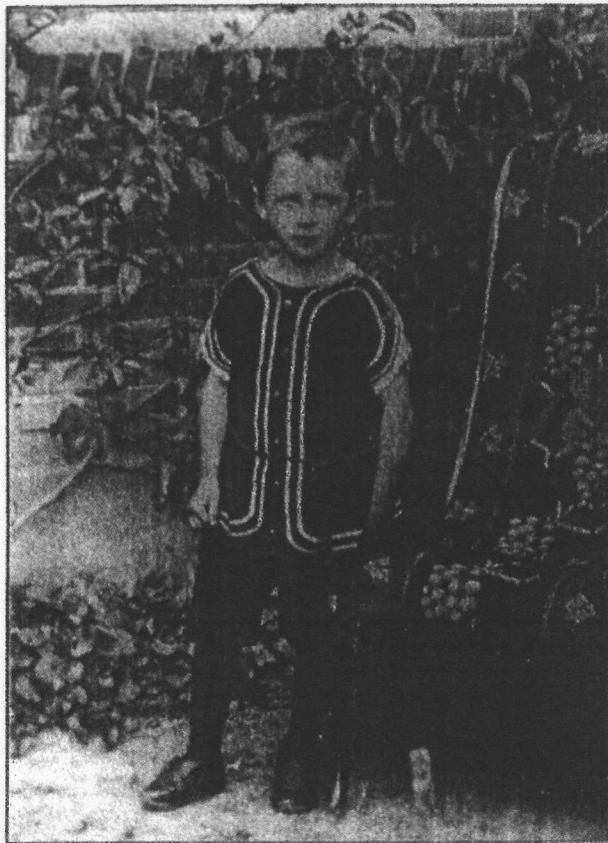

BAVNEN

Meddelelser fra Lokalhistorisk forening af Aaby Sogn
16. årgang 2003

"Bavnen"
Meddelelser fra
Lokalhistorisk forening for Aaby Sogn
16. årgang 2003

ISSN 0906-0227

Udgivet med støtte af:
Aabybro Kommune og
Aabybro afdelingerne af:
Spar Nord,
Nørresundby Bank,
Danske Bank og Nordea

Dagsorden for ordinær generalforsamling
Tirsdag den 25. marts 2003 kl. 19.30
på Aabybro Bibliotek, Elmevej 2.

- 1) Valg af dirigent
- 2) Beretning
- 3) Regnskab
- 4) Valg til bestyrelse
Marie Albrektsen
Thorkild Eskildsen
Charles Christensen
Knud Grøn
- 5) Valg af suppleanter
- 6) Valg af to revisorer
- 7) Kontingent
- 8) Indkomne forslag
- 9) Eventuelt

Efter generalforsamlingen underholder
forhenværende kriminalassistent Ejner Pedersen

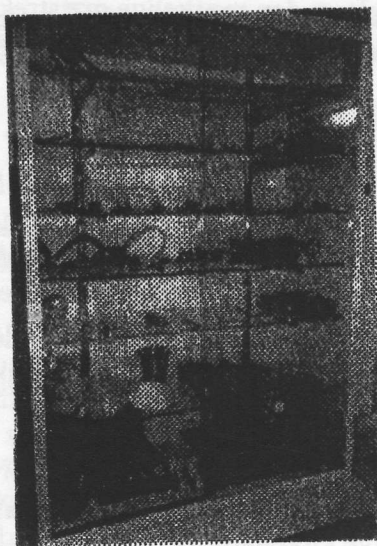
Forsidebillede:
Thomas Stenum født i Aabybro 1908, ejer Stenumgaard

Formandens hjørne.

Fra Sæby Lokalhistoriske forening har vi modtaget Aabybro Avis for årene 1931 – 32 og 33. Derfra har vi nogle udpluk med her i Bavn. Vi har rigtig mange billeder fra Aabybro's udvikling, herunder gode luft-fotos. Endvidere har vi adskillige personbilleder, herunder skolebilleder, avisudklip, foreningsprotokoller og kirkebøger m.v.

Vi har også et museum, som er et besøg værd. Der er altid et bestyrelsesmedlem til at vise rundt i åbningstiden

Marie Albrektsen

Åbningstid: Mandag kl. 15.00 – 18.00
Elmevej 2 i kælderen
Kontingent kan indbetales i åbningstiden

Lokalhistorisk vandring på Aaby kirkegård

af: *Viggo Baun*

Med denne artikel vil jeg tage læserne med på vandring på Aaby kirkegård, men forinden vi starter, har jeg nogle forbemærkninger:

Kirkegårdens historie

I Bavnens 2000 er der så glimrende fortalt om kirkegårdens historie. Det skal ikke gentages her. Blot har jeg en lille detalje fra udvidelsen i 1933, som vist bør huskes. Jeg har fået fortalt af én af dem, der var med, at Sognerådet i begyndelsen var imod at flytte vejen, der dengang gik omtrent, hvor den brede gang på kirkegården nu er.

Heldigvis, kan man sige, var nogle sognerådsmedlemmer til begravelse i Vadum, og så der, hvor uheldigt det er med en annekskirkegård på den anden side vejen, og så blev vejen flyttet. Hvor havde det i dag været upraktisk om Thomasmіндеvej havde delt kirkegården i to. Ved flytningen fremkom den mærkelige græstrekant øst for kirken, som de fleste husker. I 1996 blev den ved mageskifte til en god parkeringsplads

Kirkegårdprotokollen

Som grundlag for denne artikel er for en del brugt kirkegårdens ældst bevarede kirkegårdsprotokol, som kirkegårdsleder Tage Sørensen venligst har lånt mig til formålet. Protokollen er ikke særlig gammel, den blev først taget i brug ved kirkegårdsudvidelsen i 1933. Den må bygge på en ældre protokol, som mig bekendt, ikke eksisterer mere.

Alle aktuelle gravsteder på den gamle kirkegård blev indført ledsaget af kort over hvert "kvarter", og så blev der naturligvis indrettet plads til registrering af den nye kirkegård. Bogen er ajourført til 1963. Da gik man over til et mere tidsvarende system med to ens protokoller med alfabetisk register.

I 1997 gik man over til EDB, og nu kan man søge, blot man har navn eller en dato. De nye protokoller er naturligvis ikke offentlig tilgæn-

gelige, mens det ville være naturligt om lokalhistorisk samling fik en kopi af den gamle protokol. Selv om den mangler et alfabetisk register, finder man dog oplysning om, hvor mange af Aabyborgere fik deres sidste hvilested.

Lapidariet – gamle gravminder

I 1987, mens Mette Madsen var kirkeminister, udsendte Kirkeministeriet og Statens Museumsnævn en vejledning om fredning af gravsteder og gravminder af særlig historisk og kunstnerisk interesse. Der kan naturligvis kun være tale om meget få gravsteder, mens en hel del sten kan bevares.

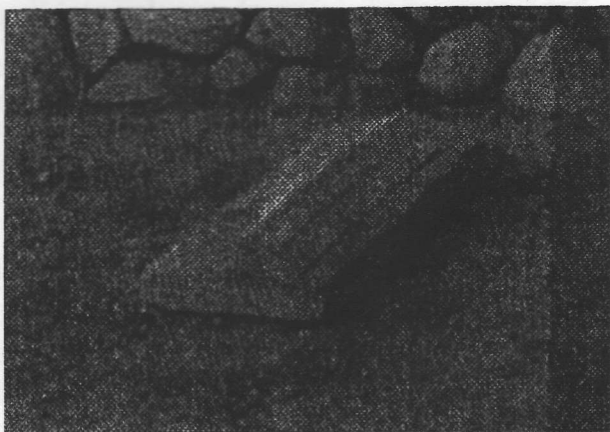
I den anledning oprettede Aaby menighedsråd et lapidarium, dvs. en samling gravminder fra sløjfede grave. Vi finder det i den vestlige ende af kirkegården af 1996. Gravminderne er gravstedsejernes ejendom, og de kan gøre med dem, hvad de vil. Tidligere blev de fleste gamle gravsten tilintetgjort, ved at blive hugget i skærver, og jeg mener også at vide, at der ligger en del gravsten ude på bunden af søen.

Vejledningen er endnu ikke gennemført for Aaby kirkegård, bortset fra at nogle få gravsteder, af dem jeg her omtaler, blev fredet ved det sidste provstesyn, som jeg holdt. Når endelig fredning skal gennemføres og stenene i lapidariet sorteres, vil det være naturligt, at Lokalhistorisk Forening bliver hørt.

Vandringen

Vi begynder ved hovedlågen mod syd. Lige til venstre ser vi en rektangulær granitsten med skrå sider og et fint udhugget fletbånd øverst. Kirkens eneste kunstnerisk tilhuggede kvadresten. Den ligner et kistelåg, og som sådan har den formodentlig været brugt over enstensat grav under kirkegulvet.

Sandsynligvis er den taget op, da kirken i 1903 fik nye bænke, men det eneste man med sikkerhed ved er, at den i 1926 blev fundet, som trappesten ved "præstens dør" (døren til sideskibet) med den flade side opad.

I kirken

Vi går nu ind i kirken. Her findes den ældste egentlige gravsten, men desværre ser vi den ikke, den er skjult af murstensgulvet. Stenen, der er af rød granit, dækker over kirkens vestlige gravkammer lige ned for prædikestolen. Gennem århundreder var den kirkens gulv og er derfor afslidt, så al inskription er ulæselig, kun i hjørnerne ses evangelist-symbolerne, og midt på stene er der et portræt af en præst med to koner.

Stenen er af Nationalmuseet tidsfæstet til begyndelsen af 1600 tallet. På den tid var det almindeligt, at en præst måtte gifte sig med forgængerens enke. Derfor havde mange præster først en gammel kone og så en ung. Det gælder to af præsterne i Aaby sogn, så det kan ikke fastslås, hvem stenen er minde over. Stenen var sidst fremme ved kirkens istandsættelse i 1979.

Om der engang findes mulighed for at placere den synligt, skal fremtiden vise, og det er jo også et spørgsmål, om det er rigtigt, at fjerne den fra dens oprindelige plads.

I våbenhuset finder vi gravstenen over den måske betydeligste og måske også rigeste præst, Aaby sogn har haft: provst, magister Steen Kjørulf (død 1752). Han ønskede ikke at benytte sin ret til at blive begravet i kirken, men ville begravnes på kirkegården sammen med sine sognefolk. Heldigvis blev stenen i 1910 anbragt i våbenhuset. Da havde vejr og vind allerede i nogen grad gjort indskriften ulæselig, men heldigvis er den registreret i JYDSK HISTORIE OG TOPOGRAFI, bind 9 1882-85

Inden vi går ud af kirken, kikker vi ind i tårnummets sydøstre hjørne. Her hænger en simpel blikplade som et meget beskedent mindesmærke over den præst, der har haft længst embedsperiode i hele Aalborg stift. Ludvig Harboe Kanneurff, var sognepræst i Aaby – Biersted, 1789 – 1854 altså i 65 år. En ældre udgave af Trap Danmark omtales pastor Kanneurffs grav på kirkegården, men jeg har ikke kunnet spore den.

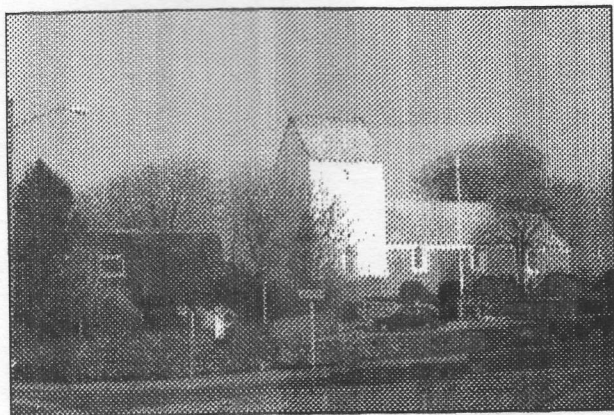
Inden vi helt forlader kirken, ser vi på et par andre gravsten. Stenen udenfor opgangen til tårnet synes at være en gammel gravsten, men det er mig bekendt aldrig blevet undersøgt. Derefter skal vi helt ned i kælderhalsen ved sideskibet. I 1872 døde Detlef Joseph Christian Jørgensen i en alder af kun 26 år. ELSKET OG SAVNET, skrev man på hans gravsten. I 1929 brugte man den til at dække kælderhalsen.

Sådan er det gået, og sådan går det de allerfleste, der bliver begravet på kirkegården. Kælderhalsen er dækket af to eller tre gravsten. Menighedsrådet bør ved lejlighed anbringe dem i lapidariet.

På kirkegården

Straks vi kommer ud af kirken, ser vi det Skeelske kapel, men om det er der skrevet i ovennævnte artikel i Bavn 2000, og det skal ikke gentages her, men blot bemærkes, at Skeelslægten har deres

familiegravsteder lige øst for kapellet. Den først begravede her er Kammerherre, Hofjægermester S.F.O.E. Skeel i 1897. Lokalhistorisk arkiv har et eksemplar af Aalborg Stiftstidende fra den 10. august 1897, der skildrer denne begravelse.

Lige ud for våbenhuset ser vi Johan Peter Poulsen's familiegravsted. De boede i det lille hus ved kirkepladsen, det skal nu nedrives, for at parkeringspladsen kan udvides. Størst lokalhistorisk interesse har hans søn oberstløjtnant og magister Poul Christian Poulsens grav. Han var forstander for Aaby Højskole fra 1928 – 46, og hans virke er grundigt beskrevet af hans efterfølger Alfred Truelsen, i det af ham redigerede jubilæumsskrift: "Aaby Højskole Aabybro Ungdomsskole 1877 – 1977". En anden søn, Jens Poulsen var sognepræst i Buderup-Gravlev (Støvring) 1933- 67, men han ønskede at blive begravet i familiegravstedet i hjemsoget.

Vi går nu vest om kirken. Syd for kirken finder vi et af kirkegårdens ældst bevarede gravsteder, det er fra tiden før Vedsted fik sin egen kirkegård. Her er lærer Peder Pedersen begravet, han var lærer ved Fristrup skole. Han var stærkt påvirket af Grundtvig og gjorde en vældig indsats for at udbrede Grundtvigs tanker i sit skoledistrikt. Hans virke var i høj grad med til at skabe den åndelige baggrund for opførelsen af Vedsted kirke. Der fortælles, at ved hans begravelse i

1880, var der fra Fristrup til Aaby kirkegård 60 tætpakkede vogne, det største ligtog der nogensinde var set.

Lærer Pedersens virke er beskrevet i et hæfte udgivet af Lars Mumgaard og Anders Mogensen, der bygger på et foredrag af dyrlæge Jens Mumgaard fra 1924.

I øvrigt er der i kirkegårdsprotokollen spor af, at folk fra Vedsted (Fristrup) har haft gravpladser syd for kirken. Det tyder på, at også Aaby kirkegård engang har haft den skik, som man tidligere havde mange steder, at gårdene havde gravsted, svarende til deres beliggenhed i forhold til kirken.

Der var dog også begravet Aabyfolk syd for kirken. Blandt dem Ane Marie Pedersen (kaldet Fynbo Marie) død 1899. Hun menes at være den første i sognet, der tilsluttede sig Indre Mission.

Pastor C. Asschenfeldt-Hansen fortæller i sin erindrings bog "Nåde over nåde", at når missionsfolkene fra Sæby skulle besøge vennerne i Brovst, og de kom med hestekøretøj fra Nørresundby, så drak de kaffe hos hende. Hendes gravsten er borte, men senest begravet i det gravsted er Aage og Birthe Eriksen

Her lige syd for kirken ligger også tre af dem, der var med ved Missionshusets opførelse i 1902. Lars Mølgaard, hvis gravsten er på graven endnu, Hans Clemmensen, hvis gravsten er borte, og bogbinder Chr. Mikkelsen, hvis gravsten er bevaret i lapidariet.

I lapidariet finder vi også karetmager Poul Knøsgaards gravsten. Han var en af lederne i den grundtvigske bevægelse og aktiv i sognets, i forrige århundrede, stærke afholdsbevægelse. Virksomme i afholdsbevægelsen var også Johan Reiche og Niels Peter Falborg, der begge er begravet i 1933-udvidelsen, samt graver Peder Justesen, som senere vil blive omtalt.

Så går vi øst om kirken. Lige ud for apsis er der tre sløjfede børnegrave. I 1917 måtte graver Peder Justesen tre gange i løbet af to måneder grave en grav til et af sine egne børn. Gravstederne blev holdt så længe Peder Justesens enke Kathrine Justesen levede. Stedet er

ikke senere udlagt til gravplads, da menighedsrådet ønskede kirkens apsis frilagt.

Omtrent ud for apsis mod nord finder vi skomager Otto Christensens familiegravsted. Størst interesse har her hans svigersøn Ludvig Gunders grav (død 1979). Han var fra et småårshjem i Biersted, men blev fundet af en af de førende musikere i København. Han fik en fin uddannelse og spillede i flere symfoniorkestre i udlandet, og til sidst en lang årrække i Det kgl. Kapel. Som pensionist boede han og hans familie i Aaby nordre skole, og han fortsatte med at have elever. Han havde ved sin død elever i mange symfoniorkestre ud over Europa.

En søn Per Gunder, der var en lovende ung kunstmaler, blev dræbt ved en trafikulykke i 1972.

Så går vi til kirkegårdens største mindesmærke, stenen over højskoleforstander Aage Elmelund, der i 1920 blev dræbt ved en vådeskudsulykke på Aaby højskole. I forstander Alfred Truelsen's ovennævnte jubilæumsskrift har Aage Elmelund's datter Karen gift Kårsbo fortalt om den tragiske hændelse.

Elmelunds gravsted ligger ved den gang, der tidligere førte fra præstegårdshaven til kirken, (nu fra skovkirkegården) og hvor præsterne traditionelt havde gravsted. Her finder vi sognepræst Thorvald Pallesens gravsted. I embedsbogen (Liber daticus) skrev pastor Pallesen efter sine personalia med små græske bogstaver, *Jesus sagde til synagogeforstanderen: "Frygt ikke, tro kun"*. Dette omtalte jeg i en mindeartikel i kirkebladet, og da fru Pallesen læste det, sagde hun: "Så er det det, der skal stå på vores gravsten".

Provst Gregersen havde også to små piger begravet her. Om den femårige Agnetes begravelse har Viggo Gregersen fortalt i "Barn af Vendsyssel" bind 6 af 1987 i artiklen "Med Vildmosen som nabo". De grave er for længst sløjfet.

For enden af gangen, finder vi sognepræst Søren Friis gravsted. Helt op mod diget, fortæller kirkegårdprotokollen, er begravet en gammel præsteenke, hvem, ved man ikke. På den modsatte side af gangen finder vi sognepræst J.C. Jakobsen's grav. Han var født på Rævkjær-

gård, men blev efter, at han havde forsøgt sig med en højskole i Aaby 1867-69, sognepræst i Bjergby. Han døde i 1894 og blev begravet i sit hjem sogn. Ved siden af finder vi sognepræst Lorents Heilman's grav. Her havde også proprietær F. Obel Aastrup familiegravsted, men det er for længst sløjft. For at nævne en nyere grav, ligger Gunner Mølgaard, der var en af initiativtagerne til Lokalhistorisk forening, begravet i denne gang.

Mens vi er ved præstegravene, går vi også til pastor Petrus Dam Mikkelsens grav nede i 1933-udvidelsen. Han og hans hustru Margrethe - også født her i sognet, født Løth - fik deres livsgering som missionærer i det nuværende Nigeria. Når kilbafolket, hvis apostle de blev, engang begynder at spørge efter deres kirkes historie, vil dette gravsted få besøg dernedefra. Petrus Mikkelsen var brorsøn af nævnte bogbinder Mikkelsen. Bogbinderens far, altså Petrus Mikkelsens farfar, købte en bibel og vist flere andre bøger ved auktionen efter pastor Kannevurff. Bibelen skænkede Petrus Mikkelsen til Lokalhistorisk samling.

Blandt personer, der har gjort tjeneste ved kirken, standser vi ved ovenfor omtalte graver Peder Justesens grav et stykke øst for kirken. Med rette bærer stenen et bronzerelief af en kirkeklokke, for Peder Justesen var ringer og graver i 50 år.

Peder Justesen har som bekendt skrevet nogle værdifulde oplysninger om kirkens og sognets historie i "Ledige timer", som findes i Lokalhistorisk samling.

I Bavn 2001 fortælles om Thomas Stenum, der blev fordrevet fra slægtsgården Stenums Gård af besættelsesmagten i 1943. Men det gamle familiegravsted og tilknytning til sognet blev bevaret. Vi finder gravstedet i det areal, som blev lagt til kirkegården i 1875. Her er Thomas Stenums forældre begravet og hans bror Andreas Stenum, der oprettede Aabybro Realskole i 1903, men døde allerede i 1907. Hans gravminde er et smukt hvidt marmorkors, der er en prydding for hele kirkegården.

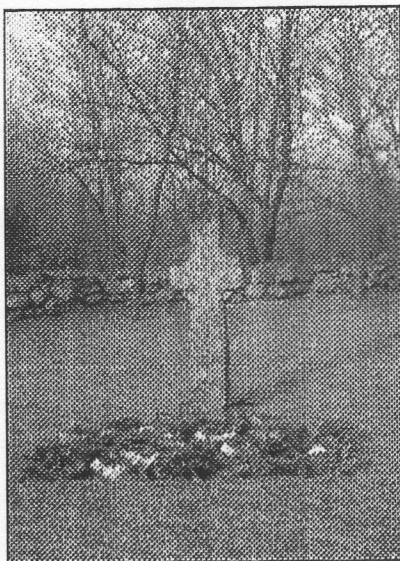
Thomas Stenum havde økonomisk medgang som ejendomshandler i Aalborg, og ved hans død i 1979 arvede Aaby menighedsråd et anseeligt beløb til et legat, hvis afkast skal bruges til menighedsarbejde. Sønnen Peter, der blev vicepolitimester i Hjørring, døde i 1993 og blev begravet i det gamle familiegravsted. Han fortsatte i faderens spor, idet han og hans hustru Esther Stenum gav et væsentligt bidrag til den nye kirkeklokke, der er ophængt i 1998.

Tidligere var det almindeligt, at dødfødte og helt spæde blev sat ned i et familiegravsted. Men for de mange tilflyttere, der efterhånden kom, var det ikke muligt. Derfor indrettede man helt ud mod gangen langs østdiget ved den gamle kirkegård en plæne til begravelse af de allermindste. Her er ingen gravsten, kun en enkelt chaussesten markerer hver grav, men vi ser tit blomster også på det gravsted. Når jeg har vist børn kirkegården og kirken, er de altid blevet betaget af det gravsted over dem, der aldrig fik lov at opleve livet.

Vi slutter kirkegårdvandringen, hvor vi begyndte, i 1933-udvidelsen, ved hovedindgangen. På vejen ser vi på den sydøstligste grav. Her er Arnold Kaszub's gravsted. Han var jøde, men valgte alligevel at blive begravet på en kristen kirkegård i den by, hvor han, efter et omtumlet liv, fik nogle gode år. Han levnedsskildring, som findes i Lokalthistorisk samling, er en betagende skildring af noget af det onde, der er sket i Europa i vores tid, og som ikke må glemmes. Men det er også et vidnesbyrd om, den gode behandling jøderne fik i Danmark

Vest for hovedindgangen, mellem den først omtalte middelaldersten og det Skeelske kapel, anlagde menighedsrådet i 1973 en plæne til anonyme urnebegravelser. Her er siden nedsat 120 urner. Når man læser navnelisten over dem (som ikke er offentlig tilgængelig), er der mange navne, som kunne have kaldt på gode minder, når vi går på kirkegården, hvis de havde haft en mindesten. Men sådan har de afdøde eller deres pårørende, ikke ønsket det.

I 1984 besluttede menighedsrådet at rejse et fællesmonument på plænen, og man henvendte sig til billedhugger Erik Heide, Mors, der har lavet mange kirkeudsmykninger inde og ude, om et forslag. Erik Heide foreslog et hjulkors, fremstillet af sten fra en middelalderlig stenkiste (bro), der blev brækket op, da motorvejen over Fyn blev anlagt, tilhugget efter den metode, som da kirkens kvadre og døbefont blev til. Dette tilbud tog menighedsrådet imod, og midlerne havde man fra en testamentarisk gave fra Aaby sogns sidste sognefoged Hans Winther, hvis grav også findes i udvidelsen fra 1933.

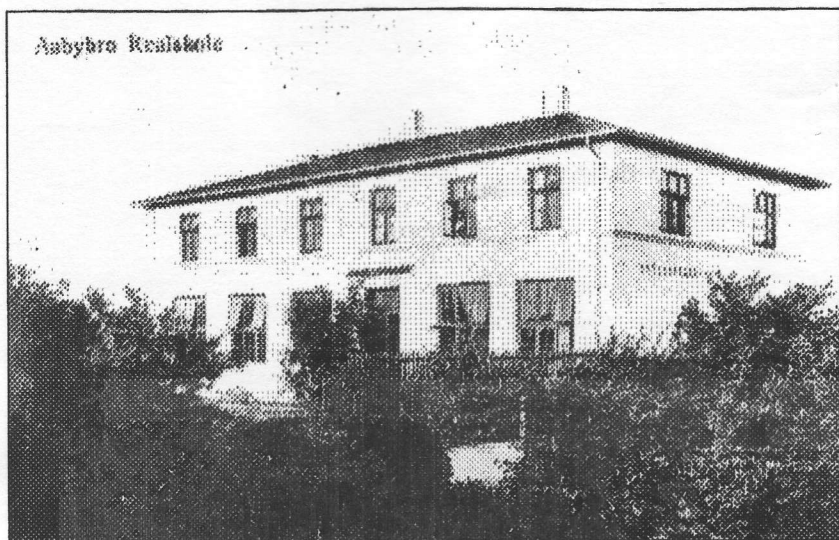

Så er vandringen til ende. Der er naturligvis mange andre gravsteder, der med rette kunne omtales. Læseren ville måske have gjort en hel anden vandring, og vi, der har boet her i en årrække, har vel alle et eller flere gravsteder, som vi går til, fordi de gemmer en del. Måske en stor del, af vort eget livs historie.

Aabybro Avis af 20. oktober 1933

Sognets ældste

Enke Mariane Eriksen fylder 93 Aar Søndag den 29. oktober. Den gamle Dame er rask og aandsfrisk, vi kan saaledes nævne, at hun i Sommer efter eget Ønske var en tur i Aalborg for at se Limfjordsbroen, Vesterbro og de ny kirkebygninger. – Vi ønsker fødselsdagsbarnet til lykke fremefter mod de 100 Aar.

Aabybro Avis af 20. oktober 1933.

Stor Ildebrand i Nat

Aabybro Realskole delvis lagt i Aske.

Kl. ca. 2½ i Nat kom Brødr. Langgaard kørende fra Hadsund hjem-
efter og opdagede da Ildskær over Aabybro. Ved nærmere Eftersyn
viste det sig at stamme fra Realskolen. De slog øjeblikkelig Allarm,
bl.a. ved at ringe med Skolens store Gaardsklokke, men da saavel
Skolebest. Okkels som det øvrige Lærerpersonele er bortrejst i Efter-
aarsferien, laa Skolen ubeboet hen; det lokale Brandvæsen blev saa
rekvireret og mødte i Løbet af faa Minutter. Ilden, der var opstaaet i
1ste Sals nordre ende, havde imidlertid saa godt fat, at Stuehuset ikke
stod til at redde; det nedbrændte til Grunden. Derimod lykkedes det
ved et dygtigt og energisk Arbejde fra Brandfolkene Side, assisteret
af Falck fra Aalborg, at redde Sidefløjen, hvor Pedellen bor, og hvor
flere af Skolens samlinger findes.

Skolebestyrer Okkels er bortrejst paa ferie i Aarhus, saa Skadens
Omfang kan ikke opgives paa dette Tidspunkt; men den maa anses
for at være betydelig, idet saavel Skolebestyrerens kostbare Indbo
som de to paa Skolen boende Læreres privatsager brændte. Ligeledes

blev Aabybro Biblioteks nye og store Bogsamling, der har til Huse på skolen, et Bytte for Flammerne. Om Ildens Opkomst vides intet. Da Pigerne ved 6-Tiden forlod Lejligheden, var al Ild og Lys slukket.

- Ved Branden kommer skolen til at mangle 5 klasseværelser; men vi kan allerede paa dette Tidspunkt meddele, at Skolens virksomhed vil blive fortsat uden Afbrydelse, idet man ved at dele Undervisningen på Formiddagen og Eftermiddagen vil søge midlertidig at klare sig med Lokalerne i den reddede Sidefløj. Folkebiblioteket havde forsikret for 2000 Kr. og her vil man ligeledes snarest muligt ved nyt Bogkøb søge at faa Biblioteket aabnet paany.

Aabybro Avis af 28. juli 1933.

Reglement for Malkning.

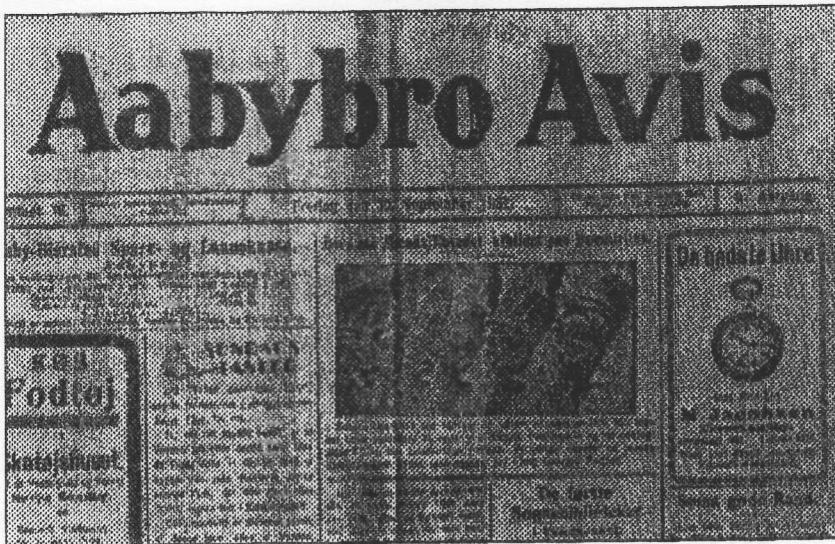
1. Rensning af Stald og Fodring må ikke finde sted i den sidste Time før malkning.
2. Ca. et Kvarter før Malkningens Begyndelse renses Køerene omhyggeligt under Bugen og på Yver og Sider.
3. Umiddelbart før Malkningen sæbevasker Malkerne deres Hænder, og bliver de af en eller anden Grund snavsede under Arbejdet, må Vaskningen gentages, før Malkningen fortsættes.
4. Under Malkningen bruger Malkerne en særlig Malkedragt, der skal vaskes mindst en Gang ugentligt, eller i det mindste to Overtræksærmer, der vaskes jævnligt.
5. Transportspandene skal altid stå uden for Stalden, helst i fri Luft, og Mælken skal hurtigst muligt afkøles til under 15 Gr. Celsius, hvilket bedst sker ved, at Spanden staar i koldt, rindende Vand.
6. Baade Malke – og Transportspandene skal renses grundigt i lunkent Sæbe – eller Kalkvand og derefter skylles godt i kogende Vand, de tørrer da hurtig, naar de lægges hen. Den sidste Skyldning maa aldrig foretages med koldt Vand.

Sundhedsbud.

1. Ethvert Værelse, hvori man opholder sig, bør udluftes regelmæssigt.
2. Bær om Sommeren lyse Klæder og bær altid lette og ikke for tætte Klæder.
3. Man bør skaffe sig nogen udendørs Bekæftigelse og Adspredelse.
4. Man skal sove ud, saa vidt Lejligheden tillader det.
5. Man skal trække Vejret dybt.
6. Man skal undgaa at spise for meget og at komme til at føle sig tung efter Maaltiderne.
7. Kød og Æg skal helst nydes i sparsom Mængde og med Maade.
8. Det er ingen Skade til at spise en Del grov, haard og tildels raa Føde. Det befordrer Tarmvirksomheden.
9. Spis langsomt. Tyg godt.
10. Brug rigeligt Vand baade udvendig og tildels indvendig.
11. Sørg for regelmæssig og fuldstændig Tarmudtømmelse.
12. Hold dig rank baade naar du staar og gaar og naar du sidder.
13. Vogt dig for Gifte og Smitstoffer.
14. Hold Mund og Tænder rene.
15. Arbejd og hvil dig, sov og mor dig – alt med Maade.
16. Søg at bevare en fredelig, rolig og ubekymret Sindsstemning.

Ejendomshandel.

Ungkarl Jens Thomsen, Aaby Skovenge, har købt Ejler Johansen's Ejendom (Toftegårdsvej 209) sammesteds for 7.500,-.

Nogle Jagtraad.

Bøssen er et Mordvaaben. Vær forsigtig med den, naar den er ladt, og tag altid Patronen ud naar du lægger den fra dig.

Skyd aldrig på Vildt, naar du ikke ved, om det er fredet. Det sker ikke noget ved at lade det gaa. Skyd aldrig på Vildt, der ikke er jagtbar (udvokset)

Skyd aldrig på Vildt, der har Unger, selv om Loven tillader det.

Skyd aldrig på Vildt, hverken paa for lang eller for nært Hold.

Skyd aldrig ind i Flokken, men hold altid til et bestemt Individ, saa langt som muligt fra de andre i Flokken.

Skamskudt Vildt skal og maa findes. Eller bliver der en Plet paa din jægerære.

Behandel altid det skudte Vildt ordenligt. Det er Mad.

Lad aldrig din Hund jage paa andres Rettigheder, naar du kører til og fra din jagt.

Efter Jagten skal du først sørge for din Hund, derefter for din Bøsse og tilsidst for dig selv.

Fra, fru Constantins Husholdnings- og Kogebog, fra 1928

Opskrift:

ÆGGESØBE: 3 fl. hvidtøl koges med en rugbrødsskorpe, som derpå optages. 6 æggeblommer piskes hvide med 100 g. sukker (4 spskf.). Lidt kogende øl hældes deri, først lidt ad gangen, senere hældes dette i gryden under piskning. Må ikke koge. Hviderne benyttes ikke hertil.

Vil man spare 2 - 3 æggeblommer, kommer man en jævning af 50 g hvedemel (2 spskf.) udrørt i lidt mælk i øllet og lader det få et opkog. Tvebakker gives hertil....

Uddrag fra erindringsliste i gammel kogebog:

ANCHIOVISLAGE: Må ikke bortkastes. Den smager godt i hachis, i brun sauce, i sildesalat. Bliver anchiovis tørre, fordærves de. Man laver lidt luge af salt og vand og hælder over dem og ryster dem sammen med den smule luge der findes i bunden af anchioviskrukken.

Skilt kogt mælk må ikke kastes bort, man lægger den på et Linned stykke inden i en si. Når vollen er aløben samles linnedet om den tykke mælk bindes til som en lille pose og hænges op. Når mælken er næsten tør æltes den med ganske lidt salt, sukker og kommen og den dannes til en lille ost ved at trykkes ned i en kop. Den friske ost smager ganske godt.

Vær endelig økonomisk! Hverken gerrig eller ødsel men rigtig økonomisk. Benyt alt hvad der kan benyttes, Kast frem for alt intet bort som kan spises. Den som er økonomisk med sit eget har altid råd til at give bort, til at være god, Den som er økonomisk med andres har god samvittighed, vinder alles tillid og agtelse, stiger fra post til post, og får friere og friere hænder.

Nuværende bestyrelse

Formand:

Marie Albrektsen, Torngaardsvej 37
Tlf. 98 24 12 05

Næstformand:

Knud Grøn, Toftegaardsvej 23
Tlf. 98 24 16 51

Kasserer:

Birgit Pedersen, Grundtvigsvej 1
Tlf. 98 24 14 80

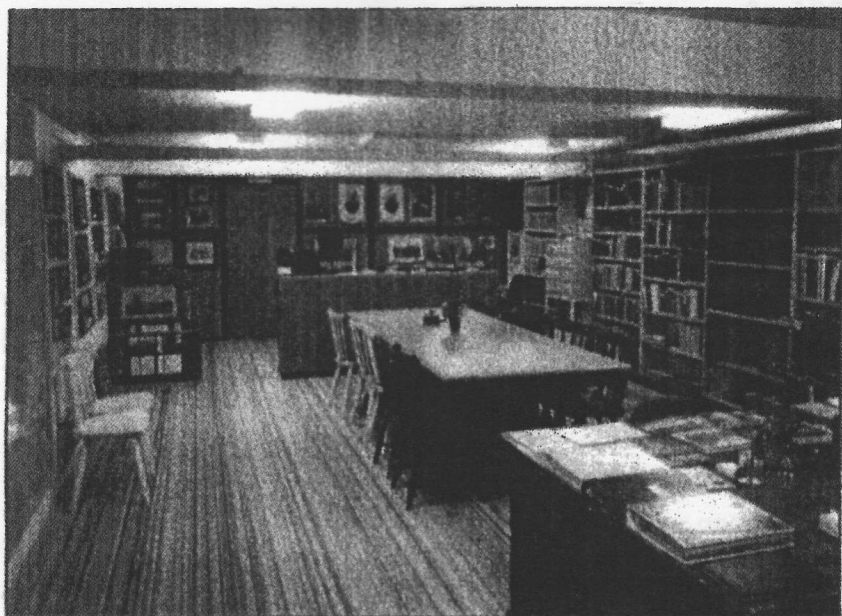
Sekretær:

Kristine Bjerg Larsen, Torvestræde 6
Tlf. 98 24 21 88

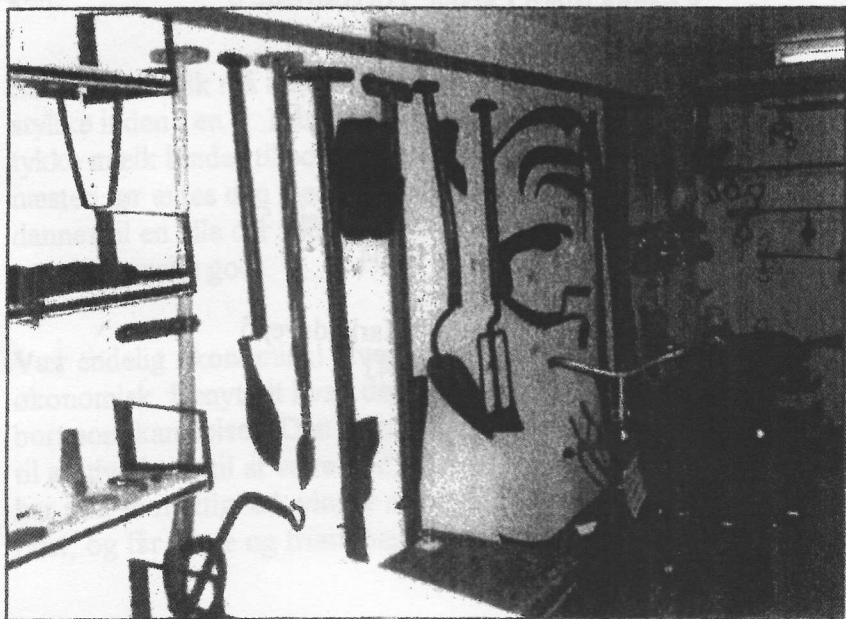
Villads Villadsen, Fasanvej 17
Tlf. 98 24 19 23

Thorkild Eskildsen, Fasanvej 15
Tlf. 98 24 12 04

Charles Christensen, Markedsvej 5
tlf. 98 24 18 41

Lokallhistorisk forenings arkivlokale

Lokallhistorisk forenings museum